

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

Sjette Sessions anden Samling.

41de Møde.

Lørdagen d. 24de Februar.

(Forts.)

Strup (fortsat): Naar det nu er Tilfældet, at der i saadanne Skove anvendes Betydeligt paa Cultur og Forbedringer, eller der opsamles Træcapital i samme, saa troer jeg dog rigtignok, at man ikke ganske alene kan holde sig til det ligefrem positive Nettoudbytte; men man maa ogsaa spørge om, hvormeget Capitalværdien er steget. Forøvrigt maa jeg bede den ærede Rigsdagsmand om ikke at udlede af mine tidligere Dyringer, at det er min Mening, at aldeles ingen af Statskovene skulde egne sig til Afhændelse, thi det er tværtimod ogsaa min Mening, at flere af dem ikke have nogen anden Betydning for Staten end netop den, at afgive Indtægt, og jeg er overbevist om, at det ved den Concurrence, der for Diebliffet finder Sted om Erhvervelse af Landeieendomme, vil være umuligt, endog for den samvittighedsfuldeste og dygtigste Forstbestyrelse, at tilvejebringe 4 pCt. Rente af de Kjøbesummer, der kunde erholdes for disse Skove.

Til de andre Grunde, der tale for idetmindste for Diebliffet at beholde en Deel af de kongelige Skove som Satens Eiendom, skal jeg tillade mig endnu at nævne een, og det er den, at saalænge Staten paatager sig at føre Tilsyn med samtlige private Skove her i Landet, og saalænge som den i visse Tilfælde gjør Fordring paa at være Medbestyrer af disse Eiendomme, er det aldeles nødvendigt, at den har et Personale til sin Raadighed, som den kan bruge til disse Forretninger, og hvorledes den skulde erholde et saadant Personale, naar den havde

afhændet sine Statskove, indseer jeg ikke. Naar den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det vistnok ikke var de sluttede Skove, der havde den største Betydning for Landets Cultur, og at det vilde være langt ønskeligere at see Skovene spredte over Landet i mindre Partier, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at i en langt overveiende Deel af vort Fødeland, nemlig Jylland, idetmindste i den allerførste Deel af Jylland vil det være aldeles umuligt at vedligeholde og tilvejebringe Skove, undtagen i større sluttede Partier. Det er i Vesteregne af Jylland aldeles umuligt at producere Skove, naar man ikke vil producere dem i det Store, og med større Opoffrelser, end nogen Privat kan finde sig opfordret til at anvende derpaa. Jeg for min Part anseer Skovculturen der for at være den almindelige Culturs Forløber; jeg troer ikke, at det vil lykkes at skaffe Landet der under Cultur, før vi have sørget for ved større samlede Skovstrækninger at skaffe Agerdyrkeren Læ.

Schroll: Jeg har sagt, at i Nordsjælland var der flere tusende Tdr. Land bevoxet med Skov, uden at være ansat til Skovskuld, og jeg maa her henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, at dette ved Behandlingen af Hartkornsegaliseringssloven blev fremhævet her i Salen, og Rigtigheden deraf erkendt af den daværende Indenrigsminister. Talstørrelsen kan jeg ikke nøiagtigt opgive, men jeg skulde tage meget feil, dersom der ikke var 6000 Tdr. Land i Frederiksborg Amt. Angaaende de høiere Statter i det Petersgaardiske District, som den ærede Taler har fremhævet, da fremgaaer det jo klart af de skrevne Bilag, at dette mere har sin Grund deri, at mange Bønder